

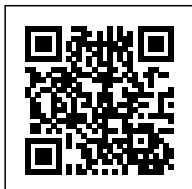

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VII. volební období

738/0

Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče, René Čípa a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Zástupce předkladatele: Koníček V. a další
Doručeno poslancům: 11. března 2016 v 13:26

ZÁKON

ze dne2016

kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi

Čl. I

V § 15 zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), se odstavec 6 zrušuje.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. II

V § 18a zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů, ve znění zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se v odstavci 1 písmeno f) za slovem „věci“ doplňují slova „s výjimkou finanční náhrady“.

ČÁST TŘETÍ

Účinnost

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1.12.2016.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

Zhodnocení platného právního stavu

Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi (428/2012 Sb.) řeší, mimo jiné, i finanční vypořádání mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi, a to ve své hlavě III. Finanční vypořádání je kombinací dvou institutů – finanční náhrady a příspěvku na podporu činnosti dotčených církví. Oba tyto instituty nejsou, jak vyplývá ze samotného zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, předmětem daně, poplatku ani jiného obdobného peněžitého plnění.

Nárok na finanční náhradu vznikl ze zákona (ex lege) při splnění podmínky, že dotčené církve a náboženské společnosti neodmítnou uzavření smlouvy o vypořádání. Finanční náhrada je paušální, přičemž její výše reprezentuje hodnotu původního majetku registrovaných církví a náboženských společností, který se podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi oprávněným osobám nevydává, protože nesplňuje podmínky stanovené pro vydání.

Jak bylo zmíněno výše, finanční náhrada není předmětem daně, poplatku ani jiného obdobného peněžitého plnění (§ 15 odst. 6 zákona č. 428/2012 Sb.). Tato skutečnost byla ustanovením § 22 citovaného zákona též promítnuta do zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně do ustanovení § 18 odst. 4, kde bylo doplněno písm. e), podle kterého nejsou předmětem daně z příjmu právnických osob příjmy z bezúplatného nabytí nemovitosti a movité věci podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a z jejich prvního prodeje. Tato úprava následně prošla změnami, když s účinností od 13.3.2013 byla z dílky ustanovení § 18 odst. 4 písm. e) zákona o daních z příjmů zákonem č. 80/2013 Sb., kterým se mění zákon o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, vypuštěna slova „a z jejich prvního prodeje“. S účinností od 1.1.2014 došlo zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů, ke zrušení celého ustanovení § 18 odst. 4 zákona o daních z příjmů a celá právní úprava byla „přesunuta“ do ustanovení § 18a odst. 1 písm. f), které stanoví, že u veřejně prospěšného poplatníka (za něj jsou považovány církve a náboženské společnosti - § 17a zákona o daních z příjmů) nejsou předmětem daně z příjmů příjmy z bezúplatného nabytí věci podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

Finanční náhrada je zákonem o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi stanovena paušálně v celkové výši 59 mld. Kč. Tato částka se však ve svém konečném důsledku výrazně navyšuje, neboť počínaje druhým rokem splácení, tj. od roku 2014, bude nesplacená částka finanční náhrady zvyšována v závislosti na inflaci tak, aby byla zachována reálná hodnota ročních splátek.

Cíl návrhu

Předkládaný návrh zákona předpokládá zdanění finanční náhrady jako jediný možný krok vedoucí k tomu, aby finanční náhrada ve svém konečném důsledku byla přiměřená.

Ke zmíněnému kroku vedla předkladatele především skutečnost, že restituce církevního majetku se výrazně liší od doposud realizované restituční legislativy, zejména pak pokud jde o výši finanční náhrady a způsobu jejího určení (ohodnocení nevydaného majetku).

Dopady návrhu na státní rozpočet, na rozpočty krajů a obcí

Celková výše finanční náhrady byla stanovena na 59 mld. Kč a bude vyplácena v třiceti bezprostředně po sobě následujících ročních splátkách. Jedna roční splátka tak činí cca 2 mld. Kč. Pokud by došlo ke zdanění finanční náhrady (19 %), znamenalo by to, že každý rok by se do státního rozpočtu vrátilo cca 380 mil. Kč. Za celou dobu vyplácení finanční náhrady by se tak do státního rozpočtu mohlo vrátit cca 11,5 mld. Kč. V uvedených částkách není počítáno se zvyšováním finanční náhrady v návaznosti na inflaci.

Soulad s ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy ČR

Předkládaný návrh zákona není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, ani neodporuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána. Narovnává zcela zjevný rozpor mezi dvěma zákonnými normami, upravujícími oblast předmětu daně.

Soulad s právem Evropské unie

Předkládaný návrh zákona není v rozporu s předpisy Evropské unie. Právní úprava problematiky restitucí spadá výlučně do pravomoci České republiky.

Zhodnocení dalších dopadů

Předkládaný návrh zákona nezasahuje do podnikatelského prostředí. Nepřináší žádné dopady na životní prostředí a jeho ochranu. Nezasahuje do ochrany soukromí a osobních údajů, nevytváří korupční rizika, ani nemá žádné dopady ve vztahu k rovnosti příležitostí a postavení mužů a žen, protože neupravuje žádné oblasti vztahů odlišně pro muže a ženy. Nemá žádné dopady ani do sociální oblasti.

Zvláštní část

K čl. I

Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi ve svém ustanovení § 15 upravuje vyplácení finanční náhrady za nevydaný majetek. V odstavci 6 citovaného ustanovení je finanční náhrada vyloučena z předmětu daně z příjmů.

Navrhovaná změna tuto skutečnost odstraňuje s cílem finanční náhradu podřídit zdanění dle zákona o daních z příjmů.

K čl. II

Jde o legislativně technickou úpravu textu nutnou v návaznosti na vypuštění ustanovení § 15 odst. 6 ze zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

K čl. III

Účinnost předkládaného návrhu zákona je navrhována v závislosti na délku legislativního procesu v Parlamentu České republiky.

V Praze dne 11. března 2016

Předkladatelé

Vladimír Koníček, v.r.

Stanislav Grospič, v.r.

René Číp, v.r.

Vojtěch Adam, v.r.

Hana Aulická Jírovcová, v.r.,

Zuzka Bebarová Rujbrová, v.r.

Jaroslav Borka, v.r.

Alexander Černý, v.r.

Jiří Dolejš, v.r.

Vojtěch Filip, v.r.

Miroslav Grebeníček, v.r.

Milada Halíková, v.r.

Gabriela Hubáčková, v.r.

Jan Klán, v.r.

Pavel Kováčik, v.r.

Leo Luzar, v.r.

Stanislav Mackovík, v.r.

Soňa Marková, v.r.

Květa Matušovská, v.r.

Josef Nekl, v.r.

Alena Nohavová, v.r.,

Zdeněk Ondráček, v.r.

Miroslav Opálka, v.r.

Marie Pěňčíková, v.r.

Ivo Pojezný, v.r.

Marta Semelová, v.r.

Václav Snopek, v.r.

Josef Šenfeld, v.r.

Karel Šidlo, v.r.

Jiří Valenta, v.r.

Josef Vondrášek, v.r.

Miloslava Vostrá, v.r.

Josef Zahradníček, v.r.

Platné znění části zákona s vyznačením navrhovaných změn

428/2012 Sb.

ZÁKON

ze dne 8. listopadu 2012

o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi)

HLAVA III

FINANČNÍ VYPOŘÁDÁNÍ MEZI STÁTEM A CÍRKVEMI A NÁBOŽENSKÝMI
SPOLEČNOSTMI

§ 15

Finanční náhrada

(1) Registrovaná církev a náboženská společnost uvedená v odstavci 2 (dále jen „dotčená církev a náboženská společnost“), která neodmítne uzavřít se státem smlouvu o vypořádání podle § 16, obdrží paušální finanční náhradu (dále jen „finanční náhrada“).

(2) Výše finanční náhrady pro jednotlivou dotčenou církev a náboženskou společnost činí:

- a) Apoštolská církev 1 056 336 374 Kč,
- b) Bratrská jednota baptistů 227 862 069 Kč,
- c) Církev adventistů sedmého dne 520 827 586 Kč,
- d) Církev bratrská 761 051 303 Kč,
- e) Církev československá husitská 3 085 312 000 Kč,
- f) Církev řeckokatolická 298 933 257 Kč,
- g) Církev římskokatolická 47 200 000 000 Kč,
- h) Českobratrská církev evangelická 2 266 593 186 Kč,
- i) Evangelická církev augsburského vyznání v České republice 118 506 407 Kč,
- j) Evangelická církev metodistická 367 634 208 Kč,
- k) Federace židovských obcí v České republice 272 064 153 Kč,
- l) Jednota bratrská 601 707 065 Kč,
- m) Luterská evangelická církev a. v. v České republice 113 828 334 Kč,
- n) Náboženská společnost českých unitářů 35 999 847 Kč,
- o) Pravoslavná církev v českých zemích 1 146 511 242 Kč,
- p) Slezská církev evangelická augsburského vyznání 654 093 059 Kč,
- r) Starokatolická církev v České republice 272 739 910 Kč.

(3) Finanční náhrada se vyplatí ve třiceti bezprostředně po sobě následujících ročních splátkách. Výše roční splátky se vypočte jako podíl nesplacené částky finanční náhrady a počtu dosud neuhrazených ročních splátek.

(4) Roční splátku finanční náhrady vyplácí Ministerstvo kultury vždy nejpozději do 31. prosince kalendářního roku, za který je určena, a to počínaje rokem 2013.

(5) Po vyplacení první roční splátky se výše nesplacené částky finanční náhrady každoročně zvyšuje o míru roční inflace zveřejněnou Českým statistickým úřadem pro kalendářní rok o dva roky předcházející kalendářnímu roku výplaty konkrétní roční splátky. Novou výši nesplacené částky finanční náhrady oznámí Ministerstvo kultury dotčené církvi a náboženské společnosti.

~~(6) Finanční náhrada není předmětem daně, poplatku ani jiného obdobného peněžitého plnění.~~

586/1992 Sb.

ZÁKON

České národní rady

ze dne 20. listopadu 1992

o daních z příjmů

§ 18a

Zvláštní ustanovení o předmětu daně veřejně prospěšných poplatníků

(1) U veřejně prospěšného poplatníka nejsou předmětem daně

- a) příjmy z nepodnikatelské činnosti za podmínky, že výdaje (náklady) vynaložené podle tohoto zákona v souvislosti s prováděním této činnosti jsou vyšší,
- b) dotace, příspěvek, podpora nebo jiná obdobná plnění z veřejných rozpočtů,
- c) podpora od Vinařského fondu,
- d) výnos daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění, které plynou obci nebo kraji,
- e) úplata, která je příjmem státního rozpočtu za
 1. převod nebo užívání státního majetku mezi organizačními složkami státu a státními organizacemi,
 2. nájem a prodej státního majetku,
- f) příjmy z bezúplatného nabytí věci **s výjimkou finanční náhrady** podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

(2) U veřejně prospěšného poplatníka je předmětem daně vždy příjem

- a) z reklamy,
- b) z členského příspěvku,
- c) v podobě úroku,
- d) z nájemného s výjimkou nájmu státního majetku.

(3) U veřejně prospěšného poplatníka se splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm.

- a) posuzuje za celé zdaňovací období podle jednotlivých druhů činností. Pokud jednotlivá činnost v rámci téhož druhu činnosti je prováděna jak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou nižší nebo rovny než související výdaje (náklady) vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, tak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou vyšší než související výdaje (náklady) vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, jsou předmětem daně příjmy z těch

jednotlivých činností, které jsou vykonávány za ceny, kdy příjmy převyšují související výdaje.

(4) Veřejně prospěšný poplatník je povinen vést účetnictví tak, aby nejpozději ke dni účetní závěrky byly vedeny odděleně příjmy, které jsou předmětem daně, od příjmů, které předmětem daně nejsou, nebo předmětem daně jsou, ale jsou od daně osvobozeny. Obdobně to platí i pro vedení výdajů (nákladů). Pokud tato povinnost nemůže být splněna organizační složkou státu nebo obcí u jejich jednorázových rozpočtových příjmů, učiní se tak mimoúčetně v daňovém přiznání.

(5) S výjimkou příjmů z investičních dotací jsou předmětem daně všechny příjmy u veřejně prospěšného poplatníka, který je

- a) veřejnou vysokou školou,
- b) veřejnou výzkumnou institucí,
- c) poskytovatelem zdravotních služeb, který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby,
- d) obecně prospěšnou společností,
- e) ústavem.